

Hyviä asioita!

Otetaanpa mallia. Minulla on ollut ilo tavata ulvilalaisia eläkeläisryhmiä kohtaamispaikka-Santrassa, Friitalan Kerhotalolla ja Kullaan Kodossa. ”Kyllä käyp katteeksi”! Nimittäin se, että jokaisen ryhmän kokouksissa on ollut paikalla kymmeniä aktiivisia, iloisia ja reippaita ihmisiä, naisia ja miehiä. Yhteensä näitä eläkeläisiä on näyttää toiminnoissa olevan mukana sadasta jopa kahteen sataan henkilöä. Heistä useat ovat olleet aikoinaan monessa mukana, myös ”kunnan hommissa”, kuten kuulin. Toki eläkeläisryhmissä toimii myös heitä, jotka ovat edelleen mukana keskeisissä päätöksentekoeleimissämme täällä Ulvilassa. Olenkin saanut palautteena mielipiteitä ja vinkkejä meille nykypäivän virkamiehille ja päättäjille, yhteen jos toiseen asiaan. Otetaanpa me, hieman nuoremmat ikäpolvet, mallia näistä ryhmistä. Jaksetaan toimia ja vaikuttaa kukin omilla tahoillamme - ihan vapaaehtoisesti ja iloisella mielellä.

Huoltosuhde, mikä se on? Heikentyvän huoltosuhteen nimiin on viimeaikoina lausuttu ja uhkailtu yhtä ja toista. Hieman yksinkertaistettuna huoltosuhteella tarkoitetaan työikäisen väestön suhdetta lasten ja eläkeläisten väestömäärään. Mitä parempi huoltosuhde on, sitä ”paremmin pitäisi pyyhkiä”. Muistatthän, että meille syntyy Ulvilaan vuosittain noin pientä 150 ”aaretta” eli pientä vauvaa. No, mitä se tähän kuuluu? Sitä, että Ulvilassa tuo huoltosuhde tulee olemaan jopa poikkeuksellisen hyvä tai ainakin kohtuullinen myös 2020 – 2030 -lukuilla. Näin ei ole joka kylässä. Yhtenä elinvoimaisuuden mittarina pidetään syntyvien lasten määrää eli vuotuista ikäluokkaa. Meillä se on hyvä, joten pidetään vauvoistamme hyvää huolta.

Kotipesämme on kunnossa. En malta olla mainitsematta myöskään tässä kolumnissa, että ”kotipesämme” on pidetty kunnossa. Kiitos siitä. Ulvilan kaupungin omistamat rakennukset ovat siis kunnossa. Kuntien rakennukset on tutkittu ja arvioitu viime syksynä Karhukuntien alueella. Korjausvelka on Ulvilassa asukasta kohti hyvin alhainen - jopa valtakunnallisessa vertailussa. Korjausvelalla tarkoitetaan sitä arvioitua rahamäärää, mikä tarvitaan kunkin rakennuksen perusparantamiseen nykytilasta kohtuulliseen käyttökuntoon. Tämä velka on meillä Ulvilassa 88 €/asukas, Porissa 513 €, Nakkilassa 241 €, Harjavallassa 438 €, Kokemäellä 525 €, Huittisissa 740 €, Luvialla 209 €, Merikarvialla 759 € ja Pomarkussa 405 €. Näissä kohdin taas, eipä käy kateeksi naapureitamme – ei sitten mihinkään suuntaan.

Kaupungintalomme paremmin ”framille”. Virallisia suunnitelmia ei vielä ole, mutta ajatukseni siitä, että saisimme upean kaupungintalomme paremmin esille, on työn alla. Ihmettelin jo entisessä virassani sitä, että mielestäni Ulvilan kaupungintalolle piti aina tulla takaoven kautta. Nyt kun olen itse ohjannut omia vieraitamme kaupungintalolle, olen joutunut toivottamaan heidät tervetulleeksi ”sinne takaovelle”. Ministerillekin annoin ajo-ohjeeksi - ”sinne takaovelle”. Vähäks muuten nolotti. Miksi aina vaan takaovelle? Siksi, että vanhan osan upeat sähköisesti avautuvat messinkiovet ovat olleet paikoitusalueiden ja kulkuväylien sijainnin suhteen hieman tavoittamattomissa. Paraatiovet ovat olleet jo pitkään oikeastaan tyhjän panttina. Näin se vaan on. Nyt Lastentalon päiväkotisuunnittelun yhteydessä suunnitellaan myös piha-alueille muutoksia. Puistoja ei turmella. Muutosta suunnitellaan ”pieteettillä eli hartaalla kunnioituksella perinnettä kohtaan”. Yleisiä paikoitusalueita ja myöhemmin myös opasteita kaupungintalolle suunnitellaan muutettavaksi siten, että yleinen kulku kaupungintalolle siirtyisi nykyistä enemmän upealle pääovellemme. Sieltä löytyvät infot ja aulat – just niin kuin pitääkin. Odotan innolla onnistummeko suunnitelmissamme.

Jukka Moilanen, kaupunginjohtaja